Dosar nr. 2-1186/2024
2-24092018-15-2-15082024-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 noiembrie 2024 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecător Natalia Pasat
Grefier Cristina Mocanu

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului, *****, avocatul Ion Grecu
În lipsa:
Reclamantului *****, citat legal
Pârâtului Gheorghe Ignat, citat legal
Reprezentantului intervenientului accesoriu Instituția Publică „Cadastrul Bunurilor Imobile”, citat legal,

examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui Gheorghe Ignat, intervenient accesoriu Instituția Publică „Cadastrul Bunurilor Imobile” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate personala asupra bunurilor imobile și dispunerea rectificării în Registrul Bunurilor Imobile,

c o n s t a t ă:

La data de 15 august 2024, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Ignat, intervenient accesoriu Instituția Publică „Cadastrul Bunurilor Imobile” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate personala asupra bunurilor imobile și dispunerea rectificării în Registrul Bunurilor Imobile.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este feciorul defunctei ***** și a pârâtului Gheorghe Ignat, părinții căsătorindu-se la data de 07 decembrie 1963.

În urma neînțelegerilor apărute între soți, ultimii au divorțat, căsătoria fiind desfăcută la 01 martie 1967, actul de divorț fiind pierdut.

La data de 12 decembrie 1987, Gheorghe Ignat s-a recăsătorit cu *****, cu care se află în căsătorie și până la moment.

La data de 24 iulie 2010, mama sa ***** a decedat, după care reclamantul a acceptat de fapt moștenirea, dar nu a perfectat actele notariale. În anul 2019 s-a

adresat cu o cerere cu privire la constatarea faptului acceptării moștenirii. În urma adoptării hotărârii judecătorești din 15 noiembrie 2019, s-a adresat către notar pentru a perfecta actele succesorale după decesul mamei sale. În acest sens, notarul a solicitat informația referitor la divorțul defunctei *****. Așa cum nu deține acest act, care este pierdut, s-a adresat Serviciului Stare Civilă cu cerere referitor la restabilirea actului pierdut, dar restabilirea nu a fost posibilă.

A menționat că, dovada desfacerii căsătoriei între Gheorghe Ignat și ***** se confirmă și prin faptul încheierii unei noi căsătorii de către Gheorghe Ignat, după desfacerea căsătoriei cu *****, căsătorie care a fost încheiată la 12 decembrie 1987 cu *****.

A mai menționat că Gheorghe Ignat în anul 1967 a părăsit familia și a plecat în Kazahstan și nu s-a mai întors în familie.

A susținut că casa de locuit a fost construită de către mama sa, ***** în anul 1978, iar terenurile agricole au fost atribuite prin decizia Primăriei comunei *****în anul 1993. Componența proprietății în devălmășie a soților se determină până la momentul încetării reale de către soți a relațiilor familiare și a administrării comune a gospodăriei, dar la caz ***** și Gheorghe Ignat nu au dus o careva gospodărie comună în patru ani de conviețuire.

A solicitat de a recunoaște proprietate personală a defunctei ***** născută la *****, decedată la 24 iulie 2010, asupra bunurilor imobile amplasate în raionul Cahul, satul *****și anume: construcției nr. cadastral *****, construcției nr. cadastral *****; terenului aferent nr. cadastral *****; lotului de teren destinație grădini nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****și rectificarea înregistrării în registrul Bunurilor Imobile cu înregistrarea proprietății personale după ***** a bunurilor imobile amplasate în raionul Cahul, satul *****și anume: construcției nr. cadastral *****, construcției nr. cadastral *****; terenului aferent nr. cadastral *****; lotului de teren destinație grădini nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****.

În ședința de judecată, reclamantul ***** nu s-a prezentat, fiind citat legal, drepturile acestuia fiind reprezentate de către avocatul Ion Grecu, care a susținut acțiunea pe motivele indicate și a solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

Pârâtul Gheorghe Ignat, în ședința de judecată nu s-a prezentat, despre locul, data și ora examinării cauzei a fost înștiințat legal. Prin referința depusă la 30 septembrie 2024 a susținut acțiunea depusă de ***** motiv din care a solicitat admiterea acțiunii și recunoașterea bunurilor imobile ca proprietate personală a Elenei Ignat. A declarat că a divorțat cu ***** în perioada anilor 1967-1968 după care a plecat din familie fără a se întoarce, după care s-a căsătorit în anul 1987 cu

*****. A susținut că toate bunurile care au fost dobândite de către *****, aparțin acesteia, dânsul nu are nici o atribuție la acestea.

Reprezentantului intervenientului accesoriu Instituția Publică „Cadastrul Bunurilor Imobile” în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura de citare legală a fost executată.

Martorii, *****, în ședința de judecată au declarat că, sunt vecinii reclamantului *****, iar pe Gheorghe Ignat nu l-au văzut în gospodăria din s. *****, r-nul Cahul. ***** are grijă de gospodărie, locul de casă aparținea părinților Elenei Ignat care împreuna cu fiul ei ***** au construit casa. Despre Gheorghe Ignat cunosc ca este plecat peste hotarele țării.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 alin.(1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În corespundere cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces.

În baza art.121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu niciun fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În acord cu art.130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină

circumstanţele are au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. (3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Instanța relevă că, Convenția Europeană și Protocoalele adiționale la aceasta, constituie tratate internaționale la care Republica Moldova este parte. Or, conform art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și hotărârii Curții Constituționale nr.55 din 14 octombrie 1999 „privind interpretarea unor prevederi ale art.4 din Constituția Republicii Moldova", Convenția Europeană constituie o parte integrantă a sistemului legal intern și respectiv, prevederile ei trebuie aplicate direct, ultima având prioritate față, de restul legilor interne care îi contravin.

Astfel, se notează că, sarcina primordială cu privire la aplicarea Convenției Europene revine instanțelor naționale, care trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate și care prevede drepturi și libertăți proclamate de Convenția Europeană, sînt compatibile cu prevederile acesteia, că Statul este responsabil pentru omisiunile autorităților cărora lea delegat sarcini în vederea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului și care nu au întreprins măsuri prompte și adecvate în vederea executării acestora, iar deciziile, acțiunile (inacțiunile) autorităților trebuie să corespundă nu doar legislației Republicii Moldova, dar și principiilor generale unanim recunoscute, normelor dreptului internațional, tratatelor internaționale ratificate de Republica Moldova, inclusiv Convenției Europene și Protocoalelor sale în interpretarea Curții Europene (art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art.2 și 12 Cod de procedură civilă).

Constituția Republicii Moldova, prin art.46 și 127 garantează dreptul la proprietate, instituind normele constituționale în conformitate cu care statul asigură dreptul de proprietate, ocrotește și garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

Reglementări similare sunt reținute și de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Protocolul adițional nr.1, art.1, care recunoaște dreptul oricărei persoane fizice sau juridice la respectarea bunurilor sale, precizând că nimeni nu poate fi lipsit de proprietate decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de Lege și de principiile generale ale dreptului internațional, ceea ce semnifică inclusiv că orice fapt, act și/sau acțiune care îngrădește dreptul de proprietate este contrar Convenției și implicit dreptului la respectarea bunului, or

proprietarul dispune de posesia, folosința și dispoziția asupra acestuia, elementele dreptului de proprietate urmând să determine posibilitatea reală și fără impedimente a exploatării proprietății, exploatare care ar fi iluzorie fără instituirea dreptului real la valorificare a terenului aferent, inclusiv dreptul de ași exercita oportunitatea deplină la libera alegere a modului de folosință.

Jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, accentuează asupra perceptului general al necesității respectării dreptului de proprietate conform art.1 alin.(1) din Protocolul adițional nr.1, potrivit căruia „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale". Altfel spus, această normă impune obligația statelor contractante de a respecta dreptul de proprietate în substanța sa, ținând cont de domeniul de aplicare dezvoltat de jurisprudența europeană în materie.

Conform art. 320 alin. (2) din Codul civil, dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietate.

Conform art. 371 alin. (2) din Codul civil, orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară.

Art. 20 alin. (5) din Codul familiei prevede că, sunt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei până în ziua încetării acesteia. Instanța judecătorească este în drept, în baza cererii soțului interesat în care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soții au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

În conformitate cu art. 23 din Codul familiei, bunurile ce aparţin fiecăruia dintre soţi pot fi recunoscute de instanţa judecătorească proprietate în devălmăşie a acestora dacă se va stabili că, în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor comune ale soţilor sau al mijloacelor unuia dintre soţi ori în urma muncii numai a unuia dintre soţi, valoarea acestor bunuri a sporit simţitor (reparaţie capitală, reconstrucţie, reutilare, reamenajare etc.).

Astfel, în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, defuncta ***** și și pârâtul Gheorghe Ignat au înregistrat căsătoria la data de 07 decembrie 1963 care a fost desfăcută la 01 martie 1967 (f.d. 8). La data de 12 decembrie 1987 Gheorghe Ignat a înregistrat căsătorie cu *****, cu care se află în căsătorie și până la moment (f.d.9).

Din căsătoria Elenei Ignat cu Gheorghe Ignat s-a născut reclamantul *****, care a acceptat de fapt moștenirea după decesul mamei *****, dar nu a perfectat actele notariale.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost admisă cererea depusă de *****, persoană interesată Direcția generală Administrare Fiscală Sud cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și a fost constatat faptul acceptării succesiunii legale de către *****, născut la data de 10 noiembrie 1963 a masei succesorale rămase după decesul mamei *****, născută la data de 02 iunie 1943 și decedată la data de 24 iulie 2010 (f.d. 11).

Din actele cauzei s-a mai stabilit lipsa certificatului de divorț a părinților reclamantului *****, motiv din care a fost imposibilă executarea hotărârii judecătorești enunțate.

La fel, din actele cauzei și anume din adeverința eliberată de Primăria com. Zîrnești, r-nul Cahul rezultă și faptul că pârâtul Gheorghe Ignat după desfacerea căsătoriei cu *****, în anul 1967 a părăsit familia și a plecat peste hotarele țării și nu s-a mai întors în familie. La fel prin referința depusă de pârâtul Gheorghe Ignat la acțiunea reclamantului se confirmă că pârîtul nu a dus o gospodărie comună cu *****, iar prin procura eliberată de Gheorghe Ignat lui ***** la data de 30 iulie 2024 cât și prin referința depusă, ultimul recunoaște acțiunea și susține că nu are atribuții față de bunurile dobândite de *****.

De asemenea, fiind invitați în ședința de judecată martorii, ***** au declarat că, sunt vecinii reclamantului *****, iar pe Gheorghe Ignat nu l-au văzut în gospodăria din s. *****, r-nul Cahul. ***** are grijă de gospodărie, locul de casă aparținea părinților Elenei Ignat care împreuna cu fiul ei ***** au construit casa.

Astfel, reieșind din probele administrate la actele cauzei este cert faptul că bunurile imobile din s. *****, r-nul Cahul dobândite de către ***** pe parcursul vieții îi aparțineau cu drept de proprietate.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite pretenția reclamantului ***** cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate a Elenei Ignat născută la ***** și decedată la ***** asupra bunurilor imobile amplasate în raionul Cahul, satul *****și anume asupra: construcției nr. cadastral *****; construcției nr. cadastral *****; terenului aferent nr. cadastral *****; lotului de teren destinație grădini nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral ***** și asupra terenului agricol nr. cadastral *****.

Cu privire la pretenția reclamantului privind rectificarea înscrierii privind înregistrarea dreptului de proprietate personală a Elenei Ignat, asupra bunurilor imobile construcției nr. cadastral *****; construcției nr. cadastral *****; terenului aferent nr. cadastral *****; lotului de teren destinație grădini nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral ***** și asupra terenului agricol nr. cadastral *****, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 438 din Codul civil, (1) Când o înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situaţia juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia. (2) Prin rectificare se înţelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru. (3) Situaţia juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaştere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declaraţie dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărîre judecătorească irevocabilă pronunţată împotriva acestuia, prin care s-a admis acţiunea de fond. (4) Acţiunea de fond poate fi, după caz, o acţiune în constatare sau declarare a nulităţii ori a ineficienţei actului juridic în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat, o acţiune în nulitate a înregistrării, înregistrării provizorii sau notării, o cerere de revizuire a hotărîrii judecătoreşti sau cerere de contestare a hotărîrii arbitrale, precum şi altă acţiune care poate avea ca efect întemeierea unei acţiuni în rectificare.

La caz, reclamantul Ion Ignat solicită rectificarea înregistrării în Registrul bunurilor imobile cu înregistrarea proprietății personale după ***** născută la ***** și decedată la ***** asupra bunurilor imobile amplasate în raionul Cahul, satul *****și anume asupra: construcției nr. cadastral *****; construcției nr. cadastral *****; terenului aferent nr. cadastral *****; lotului de teren destinație grădini nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral ***** și asupra terenului agricol nr. cadastral *****, însă, instanța de judecată reține că din actele anexate la actele cauzei rezultă situația din anul 2021 și că proprietar al acestor bunuri este Elena Ignat.

Mai mult, la materialele cauzei nu se regăsește nici un înscris ce ar confirma înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor respective în Registrul bunurilor imobile după o altă persoană pentru a se putea cere rectificarea înregistrării în temeiul art. 438 din Codul civil.

Astfel, pretenția reclamantului cu privire la rectificarea înregistrării în Registrul bunurilor imobile cu înregistrarea proprietății personale după Elena Ignat este neîntemeiată.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial acțiunea depusă de Ion Ignat împotriva lui Gheorghe Ignat, intervenient accesoriu Instituția Publică „Cadastrul Bunurilor Imobile” cu privire la

recunoașterea dreptului de proprietate personala asupra bunurilor imobile și dispunerea rectificării în Registrul Bunurilor Imobile.

Se recunoaște dreptul de proprietate a Elenei Ignat născută la *****, decedată la ***** asupra bunurilor imobile amplasate în raionul Cahul, satul *****și anume asupra: construcției nr. cadastral *****; construcției nr. cadastral *****; terenului aferent nr. cadastral *****; lotului de teren destinație grădini nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****; terenului agricol nr. cadastral *****.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Cahul în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător Natalia Pasat